

שלימות התורה

להאיר לימוד הלק הפנימות שבתורה
 ד"ר ע"י אהרן "שלימות התורה" בארה"ק

כולל אברכים • תוכנית "לומדי" לבני הישיבות • קול הזוהר הקרוש • גיליון "שלימות התורה"



ט' ניסן
 תשפ"ג
 פרישת
 נו - שבת הגדולה
 גיליון ב'ה

זמני כניסת ויציאת שבת - קודש

ר"ת	מוצש"ק	הדה"נ	יודשלים
8:10	7:35	6:22	יודשלים
8:12	7:37	6:37	בני ברק
8:12	7:37	6:37	חיפה
8:12	7:36	6:37	כאר שבע

הזמנים לפי תוכנית "חזון שמים"

דבר המערכת

הררי מידון, חוה"מ פסח.

"מה הם נסחפים כל כך", הרהר פלטיאל בעודו מניח את מכטו על פרסום אחד מארגוני הפצת הזוהר הקדוש. "זה תלוי בנו, בידנו הדבר, למנוע אסונות...", "בסדר, לימוד זהר הקדוש זה חשוב מאוד, אבל מפה ועד למנוע גאולה, הדרך רחוקה..."

מושך בכתפיו, ממשיך בדרכו. נהנה מהנופים ומהאווירה, מתמוגג מהקדושה העצומה.

"אוי!" נפלה מפיו זעקה. "הנער שהולך כאן בסכנה! ככל הידוע לי, אחר עיקול זה תם מסלול ההליכה ואין שם כי אם תהום!"

"עצור!" "אל תמשיך ללכת!" צווח בכל כוחו להלך.

הנער, סובב את מכטו כעושה טובה "הכל בסדר, אני יודע מה אני עושה..." הפטיר.

פלטיאל איבר עשתונות: "משוגע! אתה הולך לפול לתהום! עצור!!!"

"אל תיסחף", הניף הנער את ידו בכיטול, נינוח. "איפה אתה רואה פה תהום, הכל בסדר"

מושך בכתפיו, ממשיך בדרכו. נהנה מהנופים ומהאווירה...

ההבנה החלה ומחלחלת לליבו של פלטיאל.

משום מה המשפטים הללו היו מוכרים לו. "ואולי בדיוק כך התנהגתי לפני דקות מספר..."

שבת שלום
 המערכת

הלימוד היוזמי

בוזוהר הקדוש עם פירוש הסולם
 לשבעי חג הפסח

יום	תאריך	פרשה	עמודים	סעיפים
שבת	י	ויחי	קנב-קנו	תפח-תצט
ראשון	יא	ויחי	קנו-קסא	תק-תקיב
שני	יב	ויחי	קסא-קסד	תקיג-תקכב
שלישי	יג	ויחי	קסה-קסח	תקכג-תקלד
רביעי	יד	ויחי	קסט-קעב	תקלה-תקמו
חמישי	טו	ויחי	קעג-קעו	תקמו-תקנח
שישי	טז	ויחי	קעז-קפ	תקנט-תקסו
שבת	יז	ויחי	קפא-קפה	תקסז-תקפא

הודעה ללומדי הדרך היוזמי בעמ' ב'

הכנה לחג הפסח

דהיינו, שלפעמים האדם מדבר דיבורים על דא ועל הא, וחושב 'ומה בכך אם אמרתי או לא אמרתי', ואינו יודע ואינו מבין כי המעשה הקטן שלו למטה בעולם הזה, משפיע גם למעלה ואם היה חושב בדעתו, הלא הקב"ה כבודו מלא עולם ואיך לא אתבייש ממנו ית' שציווני שלא לדבר לשון הרע וכדו', אז ודאי היה חוזר בתשובה, ומתגבר על מעשיו, ומשפיע נחת רוח ליוצרו.

ואם תאמר, דבור, מהו שמתעורר למעלה. ומשיב, אלא כך כתוב, ודבר דבר, דבור ההוא מעורר דבור אחר למעלה שנקרא דבר, דהיינו המלכות, כמ"ש, דבר ה' אשר היה. ודבר ה' היה יקר. בדבר ה' שמים נעשו, שכל אלו רומזים על המלכות הנקראת דבר. כי למדנו דבור ההוא של האדם עולה ובוקע רקיעים עד שעולה במקומו, ומעורר מה שמעורר, אם טוב, ואם רע. רע. דהיינו או שמעורר המלכות דקדושה להשפיע עליו, או שמעורר מלכות טומאה להשפיע עליו. ועל כן כתוב, ונשמרת מכל דבר רע. ונתבאר, שהן מעשה והן דבור שהאדם עושה ומדבר למטה, אם הם מצוות, הוא מושך קדושה מלמעלה, דהיינו ממלכות, ואם הם חטאים, הוא מושך טומאה מלמעלה. וההפך בין מעשה לדבור, הוא, כי ע"י מצוות התלויות במעשה, מעורר ומושך מחיצוניות המלכות, ששם בחינת מעשה. וע"י מצוות התלויות בדבור, מעורר ומושך מפנימיות המלכות, ששם בחינת דבור.

טעם החיים האמיתי

אשר על כן, כמה עלינו להשתדל וללכת בדרך התורה וקיום המצוות כהלכתן, וכפי שכתוב בהקדמה לתלמוד עשר הספירות אכן, לפתרון חידה שתומה זו, דיבר הכתוב (תהלים לו, ט) "טעמו ודאו כי טוב ה' וכו'". כי מקימי התורה והמצוות כהלכתן, המה הטועמים טעם החיים, והמה הרואים ומעידים כי טוב ה', כמו שאמרו חז"ל, שכרא העולמות כדי להיטיב לנבראיו, כי מדרך הטוב להיטיב. אבל ודאי מי שעדיין לא טעם את החיים של קיום תורה ומצוות, הוא לא יכול להבין ולהרגיש כי טוב ה', כדברי חז"ל, אשר כל הכונה של השי"ת בכראו אותנו, היתה רק להיטיב לו. ועל כן אין לו עצה אחרת אלא לילך ולקיים התורה והמצוות כהלכתם.

וזהו שכתוב בתורה (פרישת נצבים, דברים לו, טו). "ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע וגו'". כלומר, בטרם נתית התורה, לא היו לפנינו אלא המות והרע. פירוש, כמו שאמרו חז"ל (ברכות יח, ב), שהרשעים בחייהם נקראים מתיים, משום שטוב מותם מחייהם, להיות היסורים והמכאובים שסובלים בשביל השגת קיום חייהם, עולה פי כמה מרובה על קצת התענוג שמרגישים בחיים הללו. אמנם עתה, שזכינו לתורה ומצוות אשר בקיומה אנחנו זוכים בחיים האמיתיים השמחים ומשמחים לבעליהן, כמו שכתוב "טעמו ודאו כי טוב ה'", ועל כן אומר הכתוב, "ראה נתתי לפניכם היום את החיים והטוב", מה שלא היה לכם במציאות כלל קודם נתינת התורה.

וזהו שמסיים הכתוב (דברים לו, טז). "ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך", שלכאורה הלשון מכופל, "ובחרת בחיים" למען תחיה. אלא הכוונה על החיים בקיום תורה ומצוות, שאז חיים באמת, מה שאין כן חיים בלי תורה ומצוות המה קשים ממות. וזהו שאמרו חז"ל רשעים בחייהם נקראים מתיים, כמבואר.

וזהו שאמר הכתוב "למען תחיה אתה וזרעך", כלומר, שחיים בלי

המשך בעמוד הבא

שלימות הפרישה

עומדים אנחנו ימים ספורים לפני פרוס עלינו חג הפסח, הכל מתכוננים ומשתדלים לבער כל חמץ וספק ספיקא של חמץ, לקיים את הנאמר "בל יראה ובל ימצא", ומנקים את כל הבית על מנת שלא ישאר פירור חמץ חלילה על מנת שנוכל לחוג את חג הפסח כהלכתו.

אך נזהר גם כל נשכח, שלא יהיה העיקר חסר מן הספר. כי אמנם צריך לזהר בחמץ בפסח, אך ידוע כבר מספרים הקדושים כי היצר הרע מכונה "שאר שבעיטה" והוא כל מה שאנחנו רוצים לקבל לעצמנו, ולא להשפיע נחת רוח לבורא ית', הוא בדיוק היצר הרע.

וגם לאחר שכבר מצאנו את כל החמץ הגשמי צריכים אנחנו לבער את החמץ הרוחני מתוכנו לקרצף ולנקות היטב כדי שנוכל להגיע לחג הפסח נקיים ממשוה חמץ שהוא היצר הרע העומד עלינו תמיד לכלותינו והקב"ה מצילנו מידיו כמ"ש ואלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו (קידושין ה) ונביא כאן חלק מדברי הזוהר הקדוש המוכא ב'חק-לישראל' בשבוע זה, בתוספת ביאור.

כל מעשה של האדם משפיע למעלה

פ"י ואמר, כתוב, והתקדשתם והייתם קדושים. מי שמקדש עצמו מלמטה, מקדשים אותו מלמעלה. מי שמטמא עצמו מלמטה מטמאים אותו מלמעלה. שואל, מקדשים אותו מלמעלה, יפה הוא. שפירשו, שקדושת אדונו שורה עליו, אבל מטמאים אותו, מאיזה מקום מטמאים אותו, ואם תאמר, מלמעלה, וכי יש טומאה למעלה.

אד"ה, היינו שלמדנו, במעשה שלמטה מתעורר מעשה למעלה, אם המעשה שלמטה הוא בקדושה, מתעוררת קדושה מלמעלה ובאה ושורית על האדם ומתקדש בו. ואם הוא מטמא עצמו מלמטה, מתעורר רוח הטומאה מלמעלה, ובא ושורה עליו ונטמא בו. כי במעשה של האדם תלוי הדבר.

כלומר, שלעיתים האדם מתעצל חלילה בקיום המצוה, או שאינו עושה אותה בשמחה חלילה, בכל מיני תירוצים שמתרץ לו היצר הרע, על מנת שיקבל שכר על התגברותו, והנה האדם לא שם אל ליבו כי בכל מעשה הכי קטן של כל יהודי בכל דרגה שבה יהיה, ובכל רגע ורגע, הוא משפיע ממש בעולמות העליונים, ועלול לגרום הפסד במעשיו הלא-טובים, ורווח עצום ושמחה גדולה בעולמות העליונים כאשר הוא מתגבר על יצרו ועושה רצון קונו, ואילו רק שם על ליבו דברים אלו, הנה ודאי שכרו יגדל לאין שיעור.

כל דיבור של האדם משפיע למעלה

וממשיך הזוהר הקדוש ואומר, כי אין לך טוב ורע, קדושה וטומאה, שלא יהיה לו עיקר ושורש למעלה, ובמעשה שלמטה מתעורר מעשה שלמעלה, מה שתלוי במעשה, מתעורר למעלה ונעשה מעשה. ומה שתלוי בדיבור, הוא בדבור, כי כשנזכר דבור למטה, מתעורר כך למעלה.

שאלות מהזוהר הקדוש

על פי פרישת השבוע "הק לישראל" עם פירוש הסולם

- א. מדוע צריך האדם להקדים ולבקש רחמים מאת המלך?
 1. כדי שלא יכשל בדבר הלכה ושישמחו בו הכיריו.
 2. כדי שינצל מהדין, בשעה ששורה בעולם.
 3. שהרי בכך מעיד על עצמו, כי בעל מדריגה הוא.
- ב. לאיזה דבר אין עיקר ושורש למעלה?
 1. לפעולות הערלים.
 2. אין דבר שאין לו עיקר ושורש למעלה.
 3. לעבירות הנעשות מצד הס"א.
- ג. באיזה יום הוא סיום הדין של העולם?
 1. כיום שלאחר יום הכיפורים.
 2. בהושענא רבה.
 3. בזאת הנוכה.
- ד. מה בין אלו העוסקים בתורה, ונביאים הנאמנים?
 1. אלו מסמנים לבינה, ואלו לרוח דגשמה.
 2. אלו העוסקים בתורה, חשובים בכל זמן מנביאים.
 3. אלו הנביאים הנאמנים יחיד סגולה הם.
- ה. למה קורה הזוהר"ק, "הוא קיום הכל, וקיום העולם"?
 1. שירת הפרדה.
 2. ריח הקרבן.
 3. דמעת המתענה.
- ו. כמה תלויים כל סודות התורה?
 1. בחג הפסח.
 2. בשבת קודש.
 3. כיום הכיפורים.

התשובות הנכונות מהגיליון הקודם:

א-3 | ב-2 | ג-3 | ד-2 | ה-2 | ו-1

תשובה נכונה במבחן, נחשבת לפי מה שכתוב בוה"ק "הק לישראל" של השבוע. את התשובות ניתן להשיב מיום ה' בשעה 3:00 - עד יום ה' בשבוע שלאחריו בשעה 3:00 בצורה.

בקול הזוהר הקדוש: 03-5234979 בשלוחה 7 < 1

המשך "שלימות הפרשה"

תורה, לא לכד שאין בהם הנאה של כלום לבעלים, אלא גם אינו יכול להנות לאחרים, כלומר אפילו בכנים שמווליד אין לו נחת, להיות גם חיי הבנים האלו קשים ממות, ואיזו מתנה הוא מנחיל להם? אמנם החי בתורה ומצוות לא רק שזכה ליהנות מחייו עצמו, הוא שמח עוד להוליד בנים ולהנחילם מהחיים הטובים הללו. וזהו שכתוב "למען תחיה אתה וזרעך", כי יש לו תענוג נוסף בחיים של בניו, שהוא היה הגורם להם. עכ"ל.

הבה ונזכור דברים יקרים ונפלאים מפז אלו, שלכל מעשה שלנו יש השפעה, וכל מעשה שלנו גדול כקטן, חשוב הוא מאוד בשמים לטוב ולמוטב, ועל ידי זה, נגקה את עצמינו ואת פנימינו, כדי שנגיע נקיים מכל חשש "חמץ" שהוא הרצון לקבל לעצמינו כל דבר, ויהי כל מעשינו לקבל את כל השפע והטוב שהש"ת נתן לנו, אבל שיהיה על מנת להשפיע נחת רוח לבורא ית"ש, והלואי ונזכה כבר לגאולה השלימה השנה עם משיח צדקינו בירושלים הבנויה, ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים אכ"ר.

שבת שלום!

500 גיליונות בשבוע זה, נתרמו ע"י

הבה"ח יהודה חסין נ"י

לברכה והצלחה בכל מעשי ידיו ולמשפחתו ברו"ג

אמרות קודש על לימוד הזוהר הקדוש

הרה"ק רבי ישעיה הלוי אי"ש הדרוזין - השל"ה הקדוש זיע"א

ליומא דהילולא י"א ניסן הבעל"ט

ובפרט בדור האחרון הזה אשר הגיד אליהו שהיה כמוס הזוהר עד הדרור האחרון, ואז יתגלה חכמת הזוהר כדי שבזכות זה יגאלו ישראל כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהוצרך הקב"ה לקרשם בדם פסח וכרם מילה, כן גאולה העתידה לא תהיה עד שיוזכו לתוספת הקדושה הזו

ואתם בני יצ"ו אשריכם מה טוב חלקיכם אם תזכו לזאת החכמה בקדושה ובטהרה ובענוה יתירה, לאחר שתמלאו כריסכם מתלמוד ופוסקים בכל יום ויום אזי אח"כ תבררו חלק יפה מהיום ותדבקו בלימוד זו החכמה בתוספת קדושה ובדביקות גדול בו יתברך ויתעלה.

(מאמר א' מעשרה מאמרות)

סיפור לשבת

לפני התגלותו חי היה רבי ישראל בעש"ט זיע"א בדחוקת גדולה, עד שפעם אחת לא היה לו כסף לקנות מצות לחג הפסח. הוא רתם את הסוס לעגלה ונסע לכפרים שבסביבה ושחט עכורם עופות ובהמות. ובשכר טרתו, נתנו לו קמח וכשר.

הבעש"ט נסע לביתו, ואמר לאשתו להוריד את הקמח מהעגלה והוא יצא לעבודתו, אך עד שיצאה אשתו החוצה ירד גשם על הקמח ונחמץ. היא הודיעה מיד לבעלה, והוא נסע עוד פעם בתור שוחט לכפרים אחרים שעדיין לא היה שם בנסיעתו הקודמת, ונתנו לו גם הפעם בשכר טרתו קמח.

כשהגיע לא הרחק מביתו, היה שם הר גדול, ולא היה בכוחו של הסוס לשאת לבד את העגלה, רחף הבעש"ט את העגלה בכל כוחו, ובאמצע הדרך מת הסוס, והוכרח למשוך את העגלה עם הקמח לבד כי ירא היה לעזוב את העגלה וללכת להביא סוס, לפי שהיה עליו קמח שמור ואסור להשאירו בלי שמירה. משך אפוא בכל כוחו עד שנפל ליד העגלה, והנחיל הבעש"ט לבכות ודמעות, ומתוך הבכיות נפלה עליו שניה עמוקה.

בחלומי ראה את אליהו הנביא שאמר לו:

"הרמעות שלך עלו למעלה וביקעו מפיצות, ונתקבלה תפלתך. הנה אנכי שולך לך נכרי אחד, שיקח אותך ואת העגלה שלך לביתך".

ומיד כשנעזר משנתו בא נכרי עם סוסים טובים, ואמר: "ישראל! קשור העגלה שלך בשלי וסע לביתך".

כשכאז לביתו אמר הנכרי: "מה תתן לי כדי שאפשוט העזר מן הסוס המת?" הבטיח לו ר' ישראל כמה פרוטות, ונתן לו הפרוטות. הפשיט הנכרי את העזר לקח את הפטר ונסע.

לאחר זמן קצר בא נכרי אחר, קנה העזר בסך ארבע זהובים, ואמר לר' ישראל: "מהכסף הזה תקנה עבורך ועבור אשתך בנדים לחג".

אחר כך עברו שרירות והיה להם למכור עורות של חיות בוול, הלכה אשתו אל בעלה לשאול אם לקנות ואמר לה שתקנה, שהן מן ההפקר ואין שום איסור לקנות. קנתה ומכרה אותם והרוויחה הרבה כסף ובכסף קנתה בנדים לחג. עבר בעלה ועבדה וכן שאר צרכי החג.

חדש!

בשנתנו משמחת!

בימים אלו נפתחה אפשרות הנצחה בקול הזוהר הקדוש, ניתן יהיה להקדיש יום, שבוע וחדש לימוד - להצלחה, לרפואה, לע"נ, וכדו'

בקרוב!

בשנתנו משמחת!

בימים הקרובים תיפתח שלוחה מיוחדת בקול הזוהר הקדוש, בה ניתן יהיה לשמוע מהו הלימוד היומי ליום זה. שלוחה זו פותחה במיוחד ללומדי הדף היומי בזוהר הקדוש. פרטים יביאו א"י...

בברכת התורה - מערכת קול הזוהר הקדוש

03.523.4979

שיעורים בעברית ובאדיש

מענה מרבני הקו - להכנת הלימוד

תזכורת לימוד היומי

קול הזוהר הקדוש:

לתרומות והנצחות:

054-8517381

להצטרפות לקבלת הגיליון במייל ניתן לשלוח בקשה ל: 3131760@gmail.com

500 גיליונות בשבוע זה, נתרמו להצלחת ולזכות

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לברכה והצלחה בכל מעשה ידיו, לו ולמשפחתו ברוחניות וגשמיות וכסו"ס